

контрольовані витрати, за відхилення від заданих норм витрат на технологічні операції, види продукції тощо.

Викладене дає можливість стверджувати про те, що вирішення актуальних для аграрних підприємств питань вдосконалення управління формуванням і використанням виробничих витрат може бути одним з головних напрямів підвищення ефективності господарювання в сучасних умовах.

Список використаних джерел

1. Василик О.Д. Теорія фінансів: Підручник / О.Д. Василик. – К.: НІОС. – 2000. – 416с.
2. Давидович І.Є. Управління витратами: Навчальний посібник / І.Є.Давидович. – К.: Центр навчальної літератури, 2008. – 320с.
3. Котляров С. А. Управление затратами / С.А.Котляров. – СПб.: Питер, 2001. – 160 с.
4. Турило А.М. Управління витратами підприємства: Навч. посібник / А.М.Турило, Ю.Б.Кравчук, А.А.Турило. – К.: Центр навчальної літератури, 2006. – 120с.
5. Фандель Г. Теорія виробництва і витрат: Пер. з нім. / Г.Фандель. – К.: Таксон, 2000. – 521 с.

Заровна М.В.,

студентка навчально-наукового інституту бізнесу і фінансів спеціальності 8.03060101 «Менеджмент організацій та адміністрування» (за видами економічної діяльності) Подільського державного аграрно-технічного університету, м. Кам'янець-Подільський

Науковий керівник: к.е.н., доцент Славіна Н.А.

УПРАВЛІННЯ ЯКІСТЮ МОЛОЧНОЇ ПРОДУКЦІЇ В СІЛЬСЬКОГОСПОДАРСЬКИХ ПІДПРИЄМСТВАХ

В сучасних умовах успіх підприємств багато в чому залежить від виваженої політики їх керівництва, адже ринкова економіка ставить підприємства в досить жорсткі умови конкурентної боротьби, в якій переможуть ті, у кого продукція за якісними характеристиками переважатиме продукцію конкурентів. У цих умовах управління якістю стає одним з визначальних аспектів загального управління підприємством.

В умовах дефіциту молочної сировини та конкуренції на сировинному ринку проблемі якості молока не надається особливого значення. В той час, коли якість і ціна є визначальним фактором конкурентоспроможності молочної продукції як на внутрішньому так і на зовнішньому ринках. Якби не впроваджувалися нові технології виробництва молочних продуктів, без використання якісної сировини виробляти конкурентоспроможний продукт неможливо.

Проблема якості сирого молока, яке надходить на переробку, завжди була і залишається однією із найактуальніших проблем для молокопереробної промисловості. Водночас, в країні де переважна більшість молока виробляється господарствами населення з переважним використанням виключно ручної праці, вкрай складно добитись високої якості молочної сировини. Виключно ручна праця призводить до підвищення загального бактеріального обсіменіння продукту, а зібране в одне ціле молоко від різних корів через умови доїння, зберігання і різну якість молока від різних корів знижує якість кінцевої молочної продукції.

Потреба в розробці заходів щодо управління якістю молока зумовлюється, з одного боку, можливістю впровадження новітніх технологій у виробництво з метою найповнішого використання потенційних здатностей виробників, сприятливих кліматичних умов, існуючого попиту, пов'язаних з виробництвом продукції високої якості, а з іншого, підвищенням вимог до хімічного складу та фізичних властивостей молока в зв'язку з погіршенням екологічної ситуації і реалізацією програм продовольчої безпеки України.

В системі внутрішньогосподарського управління якістю продукції в аграрних підприємствах чільне місце відводиться господарському контролю як виду контролю, що досліджує організацію і технологічну підготовку виробництва, планування та ефективність праці, дотримання технологічної та трудової дисципліни.

Основним показником якості молока вважаємо його гатунковість, для визначення якої слід врахувати не лише жирність і білковість, а ще й цілий ряд інших параметрів: кислотність, група молока за ступенем чистоти, загальне бактеріальне обсіменіння, масова частка сухих речовин, кількість соматичних клітин. Як бачимо, така інформація не відображається в регістрах фінансового обліку, тому для потреб контролю її беруть з даних зоотехнічного обліку чи використовуються спеціальні реєстри управлінського обліку.

Забезпечення високої якості молока і молокопродукції – одне з важливих і складних завдань, яке постає перед виробниками та переробниками. З 2002 р. молоко на переробку надходить за ДСТУ 3662–97 «Молоко коров'яче незбиране. Вимоги при закупівлі». Із введенням в дію ДСТУ 3662 – 97 оплата за молоко здійснюється не лише з врахуванням жирності, а й вмісту білка, норми для яких встановлюються урядом.

У забезпеченні виробництва високоякісної продукції молочного скотарства важливе місце відведено плануванню, контролю та поліпшенню її якості. Планування якості здійснюється ще на етапах розробки планування виробництва продукції, вирощування племінного поголів'я, введення збалансованих раціонів годівлі, механізації та автоматизації виробничих процесів тощо. Контролю якості продукції молочного скотарства підлягають усі стадії передвиробничого, виробничого та післявиробничого циклу. Контроль показників якості молока здійснюється централізовано та децентралізовано (в лабораторіях переробних підприємств або ж лабораторіях сільськогосподарських підприємств).

Останніми роками сільськогосподарські підприємства приймають молоко від громадян, що проживають на території господарства, щоб потім здати його

переробникам. Кількість закупленого в населення молока записують до розрахункової книжки на молочну сировину, що закуплена у господарствах населення. При вказаній формі заготівлі молока про забезпечення стабільних якісних параметрів не може йтися, адже оцінка якісних його показників (вмісту жиру, білка, соматичних клітин, органолептичні показники) визначаються один раз на десять днів і не в змозі забезпечити оперативний контроль за якістю.

Досвід підприємств, які досягли високих результатів, свідчить, що шлях до успіху обов'язково лежить через забезпечення якості. З огляду на це, якість продукції є найважливішим фактором підвищення рівня життя населення, його економічної, соціальної і екологічної безпеки.

Список використаних джерел

1. Бишева О. Якість національної ідеї в Україні в XXI столітті. / О. Бишева // Вісник федерації профспілок України. – 2001. - № 6. – с. 3 – 4.
2. Московська Н. Якість харчових продуктів – це якість життя. /Н. Московська // Україна BUSINESS. – 2010. - № 43. – с. 14.
3. Андрійчук В.Г. Економіка аграрних підприємств [Підручник] / В.Г. Андрійчук. – К.: КНЕУ, 2002. – 624 с.

Квочка Алла Вікторівна,

студентка навчально-наукового інституту бізнесу і фінансів
напрямку підготовки 6.030601 «Менеджмент» Подільського державного
аграрно-технічного університету, м. Кам'янець-Подільський
Науковий керівник: д.е.н., в.о. професора Чикуркова А.Д.

СКЛАДОВІ ПРОЦЕСУ СТРАТЕГІЧНОГО УПРАВЛІННЯ ГАЛУЗЗЮ РОСЛИННИЦТВА

Стратегічне управління - це процес розробки стратегій і управління організацією для успішної її реалізації. Стратегічне управління здійснюється в контексті місії організації, і його фундаментальна задача полягає в тому, щоб